

Al Consell Plenari Declaració Institucional

L'any 1975 el darrer govern franquista signà els anomenats Acords tripartits de Madrid amb Mauritània i el Marroc, cedint il·legalment la província del Sàhara Espanyol a aquests dos països.

Aquest fet es produïa, malgrat la sentència del Tribunal Internacional de La Haia, que no veia cap relació històrica de domini entre els sahrauís i els seus veïns, sota la pressió de la Marxa Verda organitzada per la monarquia alauita i malgrat les contínues resolucions de les Nacions Unides que reclamaven a l'Estat espanyol l'organització d'un referèndum d'autodeterminació sobre el futur del territori.

Els sahrauís, en defensa dels seus drets, iniciaren la resistència armada que donà pas a una guerra de prop de 15 anys de durada, fins que es va signar l'alto el foc al 1991. En aquests acords es determinà que hauria de desenvolupar-se un referèndum d'autodeterminació sota control de les Nacions Unides. Naixia la Missió de les Nacions Unides per a la realització del Referèndum al Sàhara Occidental (MINURSO). Aquesta Missió es desplegà al territori mitjançant la resolució 690 del Consell de Seguretat de les nacions unides del 29 d'abril del 1991

L'estratègia diplomàtica del govern marroquí, la complicitat i la incapacitat de la comunitat internacional han fet que avui, 42 anys després de l'inici del conflicte i 26 anys després de l'alto el foc, encara no s'hagi celebrat el referèndum.

Resultat: quatre generacions de sahrauís exiliades i refugiades al mig del desert algerià; milers de sahrauís morts o desapareguts, presos polítics, espoli dels recursos naturals, violació sistemàtica dels drets humans i genocidi cultural al Sàhara Occidental ocupat. Per al poble sahrauí, la situació actual és insostenible.

El conflicte està estancat, fet que afavoreix el Marroc, mentre el poble sahrauí està immers entre la repressió de l'ocupant i en una permanent crisi humanitària. L'Estat espanyol té la

responsabilitat política, moral i històrica del conflicte. L'Estat espanyol és responsable de l'ocupació del territori del Sàhara Occidental per part del Marroc i, també, del drama humà i el patiment del poble sahrauí dividit entre la vida en camps de refugiats i la zona ocupada.

Davant d'aquesta situació, a la zona ocupada, la població sahrauí inicià una lluita de resistència pacífica, anomenada Intifada sahrauí. De la resistència sahrauí en destaca el Campament de la dignitat "Gdeim Izik", aixecat a prop de l'Al-Aaiun, que demanava el respecte dels drets humans, l'accés al treball i els drets socials. Aquest campament, constituït per prop de 20.000 sahrauís, es considera com la primera espurna de l'anomenada Primavera Àrab.

El campament va ser destruït i arrasat brutalment per l'exèrcit i les forces de repressió marroquines. Seguidament, 24 sahrauís, generalment activistes pels drets humans i líders socials, van ser detinguts i empresonats. Al 2013 un tribunal militar il·legal de les Forces Armades Reials marroquines de Rabat els va condemnar a penes que van des dels 20 anys fins a la cadena perpètua, per la seva militància política pacífica i la participació al campament pacífic de Gdeim Izik.

Les pressions exercides des del moviment solidari amb el Sàhara i el reconeixement per part de moltes instàncies internacionals sobre l'arbitrarietat del primer judici contra els activistes de Gdeim Izik, ha portat a la seva nul·litat.

Amb tot, el Regne del Marroc, lluny de reconèixer la seva actuació arbitrària, repressiva i contrària al dret internacional, porta els activistes a un segon judici, ara sota jurisdicció d'un Tribunal Civil que s'ha iniciat a finals del mes de gener de 2017 i que continuarà al proper 13 de març de 2017

Aquesta impunitat amb què actua el Regne del Marroc és habitual i tolerada internacionalment. Sorprenentment, la MINURSO no té cap competència pel que fa a la supervisió del respecte als Drets Humans i assisteixen impassibles a la violació fragants de la legalitat internacional que es produeix davant seu.

Violacions que han estat documentades per nombroses entitats internacionals així com delegacions parlamentàries, advocades o juristes observadores. Amb tot, les pròpies Nacions Unides afirmen que el manteniment i la aplicació del respecte als Drets Humans són competències de les Missions de Pau. De fet, la MINURSO és l'única Missió de Pau desplegada sense competències en aquesta matèria.

Com cada any, al mes d'abril està previst el debat a les Nacions Unides sobre la continuïtat de la MINURSO i les seves funcions i és el moment en què cal demanar que aquesta missió tingui competències en l'observança i l'aplicació dels Drets humans en els territoris ocupats del Sàhara Occidental. És inadmissible que una Missió internacional de les Nacions Unides

desplegada en el territori per cercar una solució pacífica a un conflicte pugui restar impassible davant de les violacions reiterades dels drets Humans.

Atès la il·legalitat de l'ocupació marroquina de bona part del territori del Sàhara Occidental.

Atès la presència i el desplegament de la MINURSO en nom de les Nacions Unides i de la Comunitat Internacional en el territori del Sàhara Occidental i amb la missió específica d'interposar-se entre les parts en conflicte per organitzar un referèndum i trobar-ne una solució pacífica.

Atesa la violació sistemàtica dels drets humans, acreditada mitjançant de reiterats informes de tota mena d'institucions i entitats, com Human Rights World o la Fundació Miterrand, i tal com es recull en l'informe de la visita d'una delegació de l'Intergrup parlamentari català per la pau al Sàhara d'abril de 2014.

Atès el debat sobre el desplegament de la MINURSO i les seves competències que les Nacions Unides han de celebrar al proper mes d'abril.

Atesa la celebració del judici il·legal del Grup de presos de Gdeim Izik, sense cap garantia processal i sense cap jurisdicció reconeguda internacionalment.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament de Barcelona com a institució i en nom de tot el municipi, assumeix els següents

Acords

Primer.- Instar a la Comunitat internacional i especialment als membres permanents del Consell de la Seguretat de les Nacions Unides i al govern de l'Estat espanyol a fer complir les resolucions de les Nacions Unides sobre el conflicte del Sàhara Occidental, i garantir la realització d'un referèndum d'autodeterminació en què la població sahrauí pugui decidir lliurement i amb totes les garanties el seu futur.

Segon.- Exigir que el Govern de l'Estat espanyol accepti la seva responsabilitat en la resolució d'aquest conflicte del Sàhara occidental, territori del qual és oficialment potencia administradora.

Tercer.- Demanar als membres del Consell de Seguretat de les Nacions Unides que acordin la dotació clara de competències a la MINURSO en matèria de Drets Humans, d'acord amb les cartes fundacionals i declaracions de la mateixa institució i que cap membre permanent del mateix exerceixi el dret a veto en aquesta matèria.

Quart.- Exigir al regne del Marroc la llibertat de tots els presos polítics sahrauís, inclòs el Grup de 24 presos de Gdeim Izik, així com demanar-ne la protecció dels drets fonamentals.

Cinquè.- Exigir que es permeti l'estada d'observadors internacionals, delegacions parlamentàries i mitjans de comunicació als territoris ocupats del Sàhara Occidental.

Sisè.- Exigir que es garanteixi la lliure expressió dels activistes sahrauís que viuen en els territoris del Sàhara Occidental ocupat.

Setè.- Exigir que s'aturi l'explotació il·legal dels recursos naturals del Sàhara Occidental per part del Regne del Marroc.

Vuitè.- Demanar que se cessi la cooperació institucional de l'Ajuntament de Barcelona amb el Regne del Marroc fins que es respectin els drets humans i la llibertat d'informació i d'expressió en tot el territori però especialment en el Sàhara Occidental.

Novè.- Demanar que s'intensifiquin les relacions institucionals i polítiques amb la Delegació del Frente Polisario a Catalunya, que s'estableixin relacions institucionals i de cooperació amb el govern de la República Àrab Sahrauí Democràtica – RASD i amb el moviment solidari amb el poble sahrauí a Barcelona.

Desè.- Reiterar un cop més el nostre suport a una solució del conflicte basada en l'exercici del dret a l'autodeterminació del poble sahrauí, com estableixen nombroses resolucions de les Nacions Unides.

Onzè.- Enviar la present moció a les Ambaixades dels membres permanents del Consell de seguretat de les Nacions Unides a Madrid, ministeri d'Afers exteriors espanyol, Missions

permanents davant del Consell de Seguretat de les Nacions Unides a Nova York, Federació ACAPS, Ceas, Grups Parlamentaris de Congrés i del Parlament de Catalunya, Delegació del Front Polisario a Catalunya i a l'Estat espanyol.

Laia Ortiz
Regidora-portaveu de Bcomú

Joaquim Forn
Regidor-portaveu de CIU

Francisco Sierra
Regidor-portaveu de C's

Jordi Coronas
Regidor-portaveu d'ERC

Carmen Andrés
Regidora-portaveu de PSC

Ángeles Esteller
Regidora-portaveu de PP

Maria Rovira
Regidora-portaveu de CUP Capgirem Barcelona

A 20 de febrer de 2017, Barcelona (Països Catalans)
